

534

Зад
зародка
зародъкъ

ТЕЛКУВАННЕТО

ИСТИНСКИТЕ ВРЪЗКИ

(Недълго преди сън)

45

Недълго Утрине Слово

8. септември 1935 г. 5 ч, с. Небето облачно. Тукъ, тамъ звездички блъщукатъ.
Времето топло, меко. Хоризонти покритъ.

Изгрѣвъ.

ТЪРКУВАННЕТО

19

ИСТИНСКИ ВРЪЗКИ.

Нарядът.

Ще ви прочета 2. глава отъ Данайлъ.

Въ начало бъ Словото.

5.05.ч. Може да се каже, че тази е една отъ най-важните глави въ целия Старъ Завътъ. Но съдържанието е по смисълъ. Една глава, която обема една обширна епоха отъ времето на Вавилонския Царь, и до наши дни. И последните събития сега съ въ изгубенъ на сегашната култура, и въ калъта и въ желязото. То съ тия тълкувания. Всички онзи, които се мъчили да разговарят, много тълкуватели християнски изгубенъ на вавилонските тълкуватели. Царът има казалът Явете ми съня. Изгубилъ си съня, той иска да му кажатъ съня. Не само това, но да кажатъ и смисъля, какво означава. Той има казалът: Кажете ми, какво означава този сънъ. Та мнозина казватъ, като е известенъ сънът, могатъ да го тълкуватъ, но иначе, когато сънът избъга. А понеже сега сънът е изгубенъ, написанъ е този сънъ и споредъ тълкуването, значи вавилонското царство е представяло златната глава на този образ. Следът това иде една друга епоха, които е била отъ сребро, показва организирането на хората. Следът туй нѣкога уподобляватъ на Александър Велики. И най-после Римската империя, ко то представлява желязото. Всички тъзи съ минали. Сега останаха добродетелите, краката съ това, частъ отъ желязо, частъ отъ калъ. И важното е, че въ този образъ се отсича камъкъ, които се превръща въ цѣла единъ пленникъ, която означава тъзи свещеникъ, които съществуватъ.

Сега мнозина отъ вие искаате да знаете, какво ще стане съ свѣтъ. Свѣтътъ е тази статуя, които вие виджате съ златната глава, съ сребърни тѣ гърди, съ медни чресла отъ желязо и съ калъ. Казвате: Каква културе виджате единъ малъкъ камъкъ, които всички тия ища ги разрушава и ги хвърля на земята и той остава на земята. Или друго яче казано: отъ преданията на виешите дѣди и працѣди всичко туй ще падне, нико нѣма да остане, че иде тамъ оттого е дошло. И ще остане онова, което малкиятъ камъкъ ще донесе, които е отсъченъ отъ пленника. На туй учение сега трбва да разчитате. Или друго я ячу казано: Кому трбва да служимъ въ свѣтъ? Свѣтътъ това е голѣмата статуя съ златна глава, направена отъ сребро, отъ медъ, отъ желязо и отъ калъ. И представяш си сирия Данайи, които се намираше преди новече отъ преди 2500 години, които описва една събитие, което имаме да стане следъ 2500 години. Сега вие се намирате подиръ 2500 години следъ Данайла и питате, какъ

ще стане.Ще стане туй,че вие ще видите,какъ желъзото и калъта ще се размъс-
сятъ.Който не разбира,какво ще каже.Е какво означава тази калъ?Една скица е
ви правя.Сегашната епоха е преходна,които показва възстановяването на цар-
ството Божие на земята,ще дойде единъ редъ и порядъкъ,не ще дойде ,а е запо-
ничало това.Всички тия страдания,които имате,това е като Гърничаръ,които пр-
прави нови гърнета.Мачкане има тамъ,атамъ дето има мачкане,има страдане.
Сега не знай откъде се е вмъснала тази мистърия.Всички хора искат нѣщата да
станатъ по единъ много мекъ начинъ.Питате:не може ли по другъ начинъ?
Не може по другъ начинъ.Азъ бихъ ви далъ едно малко възражение.Нека взема т
тома за изяснение.Викатъ ви на едно угощение,на единъ еристократически бал.
Вие седите предъ огледалото и ще ви взиме повече отъ часъ,да си турите всич-
ки ти наряди,които съх необходими за васъ.Питамъ:Не може ли тази работа извѣ-
редиажъ да се нахули атгоре ви,изведиажъ да стане.А вие всъкъ нѣщо ще го в-
земете,ще го турите на себе си и ще се обрѣщате предъ огледалото.Че се мож-
жете ще се подстригвате,че си турите обущата,чорапитъ,връзката.Значи вие
иживявате единъ часъ за единъ балъ.А за други работи казвате:не може ли да
станатъ по лесенъ начинъ?-Не могатъ.Взпримъръ,вие искате да дойде Царство-
то Божие на земята,има вашата къща да се не засекне.Вашиятъ домъ.вашитъ ден-
ца всичко да остане по старата мода и да дойде Царството Божие.Като хва-
натъ крадеца,той тръбва да върне краденото.Каквото е открадналъ да го върне
Пъкъ и като хванатъ добрия,каквото е събрали,той тръбва да го даде.И кра-
децъ тръбва да даде,което е кралъ и който е събрали честно и той тръбва
да даде,каквото има.Крадеца по законитъ ще го схдятъ и ще кажатъ:какъ тай-
което е взелъ,че не го донесълъ?Ще го схдятъ и ще го накажатъ,какъ тъй го
взелъ и не го донесълъ.Добриятъ човѣкъ ще го заставятъ,каквото има да си
отвори хамбара и да го даде.Сега вие ще питате:задо тъй?-Задото не може да
биде друго яче.Азъ ще ви обясна,задо е така.Е хубаро,азъ ще ви дамъ единъ
примъръ:представете си,че единъ човѣкъ иска да мине по лесния начинъ.Пред-
ставете си единъ човѣкъ,които е слѣпъ,глухъ,безъ обоняние,безъ осезание и
безъ никакви други сѣтива.Представете си,този човѣкъ иска да си избере една
женка.безъ да я гледа,безъ да слуша,безъ да я помириси,безъ да я вкуси и
безъ да я попиши малко.Задото всичката реалност въ свѣта пропитича отъ на-
шитъ сѣтива.Вървамъ въ този,които чува,които гледа,които помирисва,които
вкусва и които попиши.Това е всичката реалност.Питамъ:Ако нѣмате петъ
сѣтива,какъ ще изберете вашата възлюблена?Каждъ ще я намѣрите?По нѣкой пътъ
нѣкой хора искатъ да узнаятъ истинитъ на свѣта по другъ начинъ.Но въ пътя

на петът сътива тамъ има страдание. Нищо повече. Страданията всъкога показватъ, че вие сте на правия пътъ. ~~Щомъ~~ и щмате страдания, вие сте на кривия ~~и~~ пътъ, не сте на правия пътъ. За демята е така. Ако имате единъ животъ безъ ~~ет~~ страдания, вие сте на най-крвия пътъ. Мислите ли, че богатиятъ човѣкъ, на когото всичко му е охолно, той е на правия пътъ? Мислите ли, че онази вѣшка, която се качила на главата ви и постоянно ви чопли, мислите ли, че тя е на правия пътъ. Като дойде гребенътъ - смъртно наказание. Защо? - Защото се е качила на главата ви. Наказва се безъ адвокатъ, безъ никаква цадита. Вие знаете, какъ се наказватъ вѣшките. Или може да иде на ауто да фе, или съ чукъ. Же я турятъ на наковалията, че вдигнатъ чука, цапъ. Това са двата голими чукове, конто са на ржката. Тази работа е много сериозна.

Сега въ ума ви тръбва да влѣзе, че въ свѣта има единъ планъ опредѣленъ. Не онова, което вие мислите, не онова, което виежелаете ще стане, но онова, което е предопределено. А вашите мисли и вашите желания тъ ще си останатъ на ваша смѣтка. И всичките хора, които съмъ срецалъ азъ, се си даватъ мнението, какъ свѣтътъ да се нареди. Всъки казва, че свѣтътъ е лошъ, че работите не вървятъ. Но кога не върватъ работите? - Когато работите на човѣка се забъркатъ, свѣтътъ не върви, тогава, както той иска. Казватъ: свѣтътъ не е оправенъ. А той подразбира, неговиятъ свѣтъ не е оправенъ. А щомъ неговите работи тръгнатъ, тогава и свѣтътъ е нареденъ и свѣтътъ е оправенъ. Но това са съ частични разбирания. Сега има друго едно разбиране въ свѣта. Когато човѣкъ принадлежи на едно цѣло, на единъ организъмъ, неговото благо зависи отъ цѣлото. Но и положението му зависи отъ функциите, какъ ще функциониратъ отдѣните органи. Ако ржката сама извърши работите въ единъ тѣло, тя е на място. Когато не извърши работата, идатъ страданията. И всъкога страданията са един признакъ, който показва, че известенъ органъ не извърши своята работа, както тръбва. Да допуснемъ, че вие чувствувате нѣкой пътъ, че нѣщо ви е мжчино, криво ви е. Защо ви е мжчино? - Защото не сте извършили работата, както тръбва. Сега на пръвъ погледъ мисълъта не е ясна. Вземете единъ простъ процесъ въ яденето. Ти си лакомъ и обичашъ всъкога бѣрзо да ядешъ. Господарътъ ти казва, бѣрзо да ядешъ тѣй че да ти пукатъ уши. Въ петъ десетъ минути да се свърши работата. Е въ петъ или десетъ минути работата на яденето свърши ли е? Тя може да се свърши, но не е свършена както тръбва. Ти съ своето бѣрзане едва премѣташъ хапката си, но не както тръбва, тя не е добре сдѣвкана. И като влѣзе въ стомахъ, на тебе ти става тежко. Казвашъ: Не зная, какво ми стана, като ядохъ, стана ми тежко. Урочасаха ме. ~~7222~~ причината е, че храната не е до

бре сдъвкана.Не си ялъ както тръбва.Ти си ялъ биволско месо,биволъ отъ 17
15 години.Пастърма ти^и дадъ господарътъ,ти ядешъ бърже,пастърмата влъзе въ
въ стомаха,не може да се смиле,зачервашъ ти се очитъ отъ мжчене.Ако стомахъ
може да смеле добре храната,очитъ нъма да се зачервашъ;ако не може
да смеле хваната,той ще повърне храната.Казва:такава храна не я працай.

Отъ какво произтича страданието?—работата не е свършена,както
тръбва,бърдалъ си.Азъ обяснявамъ причината и на други морални работи се
дължи пакъ на същото.Страдашъ нѣкой путь,възприелъ си нѣкая мисъль много
бързо,не бързай да я възприемешъ,тя после ще те мжчи.Всъка една мисъль
здѣвчи я хубаво на общо основание тѣй ще я сдѣвчишъ,че като влъзе въ тебе
да не прави никаква тежестъ въ ума ти.Или имашъ едно чувство,здѣвчи го
хубаво,не тѣй на две на три.Ами че вие отъ какво страдате?Сега ще засегна
единъ въпросъ,който е малко щекотливъ.ти искалъ да хванешъ единъ слуга,
препоръчълъ ти го единъ твой приятель и ти го викашъ.Сдѣвчишъ изведенъжъ и
го гълтнешъ цѣлъ,но следъ време този слуга ти^и създава голъмо главоболие.
Ти като хванешъ слугата,че го сдѣвчишъ,не като влъзе въ тебе,да не ти
прави никаква пакость.Най-първо ще видишъ този слуга,има ли дѣлга ръка,еъ
езикътъ му дѣлъгъ ли е.После обича ли той като рибите да се изхлузва навсъ
всъкъдъ —мазенъ ли е.После ще го видишъ,уменъ ли е,знае ли да лъже и като
те излъже,ти да повървашъ.На какво ще мяза вашиятъ слуга?Единъ свещеникъ
изпраща слугата си при единъ архимандритъ,който му изпраща петь скумрии.
Дава му да му даде^и писма.Слугата като тръгналъ опалъ едната скумрия,изялъ
и другата,изялъ всичките петь скумрии.Архимандритъ писалъ едно писмо
на свещеника,слугата не знае да чете,той мѣлчи,потайва се.Мисли,че архи-
мандритъ не е писалъ нищо за рибите.Казва:нѣма да кажа нищо на попа за
рибите.Идва попътъ,с лугата не казва нищо,мисли си:и слугата може да яде
попски риби.Сега името му било Иванъ.Свещеникътъ казва^иИване,петъ^и риби
имало тукъ,намѣрихъ ги,казва.И^и—Намѣри ли ги,менъ ми тререрѣше сърдцето
да не си ги изтубидъ,а щомъ ги намѣри,много се радвамъ.Азъ мисля,че сѫ
изгубени—А намѣри ги,отъ дѣ знаешъ?—Пише тукъ петь риби.—А много добре!
Заключението:нѣкой путь казватъ:да се разберемъ.Какъ ще се разберете вие?
Като свещеникътъ и неговия слуга^ити намирамъ скучниятъ въ писмото,но
реалио ли е това?Ама да разберемъ работитъ.—Какъ ги разбиращъ?Както Иванъ
и свещеникътъ?Той отдавна ги е разбралъ,но си мѣлчи.Казва:Я ми кажи тази
истина кѫде е?—Истината е въ корема му вътре.та по нѣкой путь азъ съмъ
средалъ,нѣкой ми каже:Боли ме коремъ.Казва:Кажи ми,зашо ме боли коремъ.
Изялъ си скумриите^и.Никога не може да се роди нѣкая болка въ стомаха,ако

нѣма нѣкоя храна вътре. Тогава може да се образуватъ отрови, газове и т.н.

Сега иие се отвличаме, за да направимъ една истина ясна. Насъне ни интересува сега, дали тази приказка е върна или не. А може да е скроена само. Дали имало такъвъ свещеникъ и катъвъ архимандритъ, и дали имало такъвъ Иванъ, то е въпросъ. На боснописецъ му дошло на умъ да напише това. Нали знаете, боснописецъ, какъ пише. Той като седи въ къщи и му дойде единъ теркъ и кръцъ, кръцъ нариже платното. А то нѣма реалност. Той скрои единъ Иванъ. единъ свещеникъ, единъ архимандритъ и направи една басня. И питатъ другъ хора: свещеникъ го нѣма, и Иванъ го нѣма. Сега онѣзи, които скрояватъ баснитъ, тъ трѣба да ги скроятъ, но и онѣзи, които ги тѣлкуватъ и тъ трѣба да ги тѣлкуватъ. И въ този законъ има: не яжъ повече, отколкото ти трѣба, и не яжъ по-малко отколкото ти даватъ, ако искашъ да бѫдешъ последователенъ. Чомъ идещъ на гости и ядещъ по-малко отколкото трѣба, не яжъ тогава. И ако ти синатъ по-малко въ паницата, отколкото ти трѣба, не яжъ. И ако ти синатъ много, пакъ не го яжъ. Ти ще искашъ да ти синатъ тол кова, колкото ти трѣба. Нѣкой пакъ виждате, че малко е синано и пакъ го ядете; а нѣкой пакъ виждате, че повече е синано и пакъ го ядете. Вие трѣба да изядете всичкото ядете, защото въ едно угощение, чомъ ти напълниятъ паницата, ако не изядете всичкото ядене, бой ще има. Тогава, ако ти синатъ повече, обичатъ те повече; ако ти синатъ по-малко, обичатъ те по-малко. Така е, ако идещъ на едно място на гости. Сега тѣлкуванието: дето ти напълнишъ паницата, казватъ ти: ела и другъ пакъ; пакъ като ти синатъ малко, казватъ: втори пакъ да не идвашъ. И питатъ сега: Защо ти синаха по-малко? - Да не идещъ втори пакъ. Тѣлкуванието.

Е хубаво, вие сте като тѣзи врачари, на които царътъ казва: като ми тази работа. И царътъ изведа единъ законъ, че ако не му откриятъ тайната, веднага смъртно наказание. Не е лесно да бѫдешъ уменъ човѣкъ, мѫдре дрецъ да бѫдечъ, нѣкой гадателъ. Единъ гадателъ ми каза: Намирахъ се въ затруднено положение: идва единъ човѣкъ при мене, на който трѣба да кажа нѣщо. Седя притеснявамъ се, да му кажа нѣщо, нѣма откъде да започна, новодѣнъ нѣма. Мисля. По едно време азъ виждамъ ржката на Христа на иконата започва да се маха. Хрумна ми на ума, че този човѣкъ обича да бие жена си. И азъ му казвамъ: Христосъ ми каза, че ти много си потушвалъ жена си и ти заповъдва да не я биешъ. И оттамъ нажи настене тази ржка му откри много работи. Но трѣба да започнешъ отъ нѣкъде, дето нѣщата иматъ едно разгадаване. Сега мнозина отъ васъ обичате милувкѣ, нали така. А никой не обича биене.

нето. То е общо за всички. Така че, човекът винаги обича милувките. Но има хора които и милувките не обичат. В Америка среща един негър една млада американка и я цълува. Тя не го вижда, мисли, че е от българ и мисли, че е на мърила една мазна риба. Но като идва до свѣтлината, тя го вижда, че е негър и го предава на властта, задето я цълувал. И него глобяват десет хиляди долара за една цълувка. Той бил богат и платил. Питамъ: защо тази богата американка не била доволна от черния негър? А ако четете хиляда и една ноќь, ще видите, че тамъ жените обичат черните. Тамъ ще видите, че съблазнът да иде от нѣкой черен, не от бълъ. Този царь въ 1001 ноќь, Халиманъ, . . . И мъ сънъ всички бъгат от черните. Въобще всички хора бъгат от черните мисли, не от българите. Че когато вие се изкушавате, то какво се изкушавате? Можете се изкушавате от черни жени; а жените - от черни мажи. Моето тълкуване е това. Имаше едно изкушение, може си, нѣкой черна жена те изкушава. Ти си жена, нѣкой черен може те изкушава. Не го обичашъ. Или изтълкувайте нѣщата въ другъ единъ смисъл. Да ви обясна по кой начинъ може да се обясняват нѣщата. Представете си, имате единъ търговецъ. Какво му тръбва? Тръбва му единъ дюгенъ на нѣкой улица, тръбва му пари, капиталъ, тръбва му стока, тръбва му мущерии, да му тръгне работата. Езъ това работата не върви. После търговецътъ тръбва да предвиди, че загубите въ неговата търговия тръбва да се покриват отъ печалбите, а не отъ майката. Той мисли, като започне търговията, че тръгнатъ мущерии. Но нѣкой път се случва, че тръгва наопаки. Слугите, които сѫ вхтре обичат да опоткрадват и следъ една две години тръбва да напуснемъ всичко. Преведете сега това. На единъ воененъ какво му тръбва? На войника не му тръбва дюгенъ. На войника му тръбва една добра сабя, после му тръбва единъ патронджъ, снареждъ, после му тръбват и неприятели. На воения мущеринъ сѫ неприятелитъ. Тамъ тръбва той да тегли куршуза. Запримъръ, търговецътъ иска да вземе печлбата, той вика мущеринъ и ги посръща като добри дошли и ще имъ вземе парите. А военниятъ отдалечъ, като види мущерията, цѣкъ! Вземете ловеца. Къде той търси своятъ мущерии? Нѣкой заявява въ гората, неговъ клиентъ е той. Тегли му куршумътъ. Нѣкая яребица, гъргулица, гълхъ, все сѫ негови клиенти, той ги напада и ги носи съ себе си. Сега търговецътъ се взъмудава, че ловеца избилъ мущеринъ си. То сѫ преводи въ живота. Казвамъ: Същественото на единъ търговецъ не е само неговия дюгенъ, но той тръбва да бѫде единъ честенъ търговецъ, който тръбва да продава хубави платове, хубава стока да дава, че всички, който взема отъ него да бѫде доволенъ. Защото общо здравословното състояние зависи отъ не

него, отъ хубавите платове. Онова, за което той говори, той и отговаря. Не само
мо да продава стоката на мущерните. Или вземете единъ земедѣлецъ и той
требва дарима стока и да продава стоката. Между всичките хора има една
обмѣна. Законътъ е единъ и сѫщъ. Вие образувате едно семейство, образувате
домъ. Въ любовъта има една обмѣна. Но е любовъта? - Търговска работа. Нѣкоже
мужътъ е клиентъ, нѣкоже жената е клиента; нѣкоже мужътъ е търговецъ, нѣкоже
жената е търговка. Сега вие можете да не разбирате. Че каките най-вѣзвиши-
тъ чувства сѫ тамъ. Въ какво седатъ чувствата? - Известни чувства требва да
се проявятъ. Въ какво требва да се проявятъ чувствата? Представете си, единъ
художникъ седи предъ една велика картина, влюбилъ се той въ картината. Да
я купи не може, не му позволяватъ. Да я нарисува. Съда, денъ, два три, петнадесетъ
седь дена, той ще купира. И сега всичките хора, понеже моралътъ не може да го
взематъ отъ нѣкоже, тъ го купиратъ. Ти ще купирашъ отъ баща си, отъ майка си,
ще купирешъ живота на майка си, на баща си, ти може да га купирашъ. Баща ти
билъ честенъ и майка ти била честна, ти ще ги нарисувашъ горе долу. Нѣкой п-
ижътъ може да купирашъ нѣщо много добре, а нѣкой пижъ може да пропуснешъ
нѣкои сѫществени черти на тази честностъ. ~~И~~ най-после вие сте дошли на зе-
мята и казвате: Искамъ да живѣя. Но животъ на земята е едно търговско пред-
приятие. Тукъ имате право да останете на земята най-много 120 години и
следъ това отъ невидимия свѣтъ ще ви извикатъ. Какъ го наричатъ това, кога
то нѣкой требва да ликвидира. Да вземемъ нѣкой чиновникъ слугувалъ 30, 40
години, кой е крайниятъ предѣлъ да го оволнатъ? / 33 / год. 33 години и вече
почнатъ да мислятъ да го пенсиониратъ. И той ще ликвидира съ чиновничество-
то. Ще намѣрятъ, че е старъ, че иска да си почине. Отъ невидимия свѣтъ казватъ
да свѣрши своята търговия. Че младиятъ човѣкъ не ликвидира ли? - Ликвидира.
Ликвидирането тъ казватъ, че умрѣлъ. Не ликвидирането е да се вѣрне въ дру-
гия свѣтъ и да си даде отчетъ за своята търговия. Следъ като си живѣлъ на
земята, ти ще дадешъ отчетъ, какъ си търгувалъ, какъ си живѣръ. И всичките
наши схващания, ниеискаме да живѣемъ добре на земята. Всѣки иска да живѣе
добре на земята и като ликвидира, като въ другия свѣтъ, да види има ли
печалба или не. Една ясна представа требва да има човѣкъ за духовния жи-
вотъ. Той е много богатъ животъ. Отъ животъ въ животъ се отиватъ! Нѣкои бѣгатъ
отъ живота. Въ живота всичко въобще, ако го разбираме, то е на място. Нѣщата
сѫ добри само тогава, когато знаемъ да туримъ всѣко нѣщо на мястото. Ако
туримъ нѣщата тамъ, дето не требва, животътъ не е добъръ. Представете си, че
отъ васъ се изисква да се запознаете съ единъ човѣкъ. Нѣкой човѣкъ е тъй
жаденъ, ако вие въ даденъ случай може да му дадете една чаша вода, вие ще

се запознаете със този човекъ и ще се образува една връзка. Но вие седите, не отивате при този човекъ. А когато съм му дали на този човекъ три четири души вода, вие направо отивате да му покажете услугата си. Човекът ще ви каже: ~~Не съм жаден сега.~~ И ако при вас идва един човекъ, който има голяма нужда въ морално отношение. Да кажемъ трябва да се подобри. Какво означава доброто въ свята? - Доброто въ свята това е правене на връзка между хората. Важно е хората да образуват правилна връзка на земята. И то е животът. Ако не се образуват правилни връзки, животът е лошъ; ако се образуват правилни връзки, животът е добъръ. Животът е пътъ, по който се образуват връзки. Или любовта е единственият законъ, единственият пътъ, по който се правят най-добрите връзки. Любовта е най-съвършената връзка, която може да се направи между двама души. ~~Чо е любовъ?~~ - Най-съвършената връзка, която може да се направи между двама души. И връзката и между единъ ангелъ и една човешка душа може да се образува не по закона на доброто, а само по закона на любовта. Никога съм единъ ангелъ не може да се сдружи съм доброто. Той не се нуждае отъ твоето добро. Какво добро ще му направишъ? Съм знанието? И съм него не може да бъдешъ въ връзка. И съм каквато и да е услуга, пакъ не може да бъдешъ въ връзка. Единствената вълнка, която можешъ да направишъ съм единъ ангелъ, то е по закона на любовта. И съм Бога не можешъ да направишъ никаква връзка. Само съм закона на любовта можешъ да направишъ връзка съм Бога. ~~Чо е любовъ?~~ - Единственият законъ, съм който може да направишъ една връзка. А юмъ можете да направите една връзка, вие вече сте въ ~~съ~~ четание съм живота. ~~И~~ тогава Богъ на васъ може да обръща внимание. Ако вие не можете да направите връзка чрезъ любовта съм Господъ, молитвите не могатъ да бъдатъ ~~правти~~, нито нъкъ Той цесе интересува отъ васъ; ако направите връзката, това вече показва известенъ интересъ, Той се интересува за васъ. Сега казватъ: Защо трябва да се обичатъ хората? - За да има връзка. Защо трябва да се прави връзка? - За да се прояви животъ. ~~Вищото безъ връзка животъ не може да се образува.~~ Любовта е потикъ, който образува връзката, а връзката е проявяване на живота. Сега туй е за онзи, който разбира. Тий що то трябва да се любимъ, за да направимъ връзка. И защо трябва да се направи връзка? - За да се прояви животъ. ~~Ама~~ не се проявява. Понеже връзката не е правилна. Понеже връзката не е направена чрезъ закона на любовта, тя е правилна връзка. А юмъ връзката е правилна, има и правилно проявление на живота.

Та казвамъ ви: Сега съединявамъ дветъ противоречия. Преди две хи-

ляди години, едно време единъ езически царь сънувалъ единъ сънъ и Даннишъ го обяснилъ. Какво има, че това станало следъ 2500 години. Та ви казвамъ и азъ сега: Вие сте сега хора, които живѣте въ краката на този човѣкъ. И този човѣкъ се разрушилъ, ударениятъ. И казва: Защо свѣтъ се разбъркалъ? Убъркалъ се понеже този голѣмъ образъ се разрушава. Понеже цѣлата земя трѣбва да влѣзе съзнателно тукъ и да дойде „арството Христово“. Този камъкъ това е Царството Божие, което сега настхпва на земята и вече взима владение въ умовете и сърдцата на хората. Навсъкѫде тия хора искатъ, не искатъ Царството Божие се налага. — Ама какъ тѣй? — Налага се както се налага слѣницето, като изгрѣе. Нали се налага. И въ кѫщи да се спишъ, то пакъ се налага — топлината ще прииде. Споредъ онзи законъ, онѣзи, които сѫ отвѣнъ, повече топлина ще приематъ, и ако спишъ, но се ще дойде. Има известни хора, които ще приематъ ~~вер~~ Царството Божие отвѣнъ, а нѣкои ще го възприематъ въ кѫщи. Обача онѣзи, които го възприематъ въ кѫщи, тѣ не сѫ кандидати, които сѫ на нивата, които очакватъ да дойдатъ лжчите на слѣницето, тѣ иматъ бѫдащето, тѣ сѫ житните зърна. Затуй казвамъ: Като изгрѣе Божественото слѣнце, не стойте въ кѫщи!

Сега вашата работа знаешъ на какво ще замѧза? Мяза на единъ французиинъ, който ходилъ въ колониите и забогатѣлъ. Като се върналъ въ Франция, не мислилъ да се жени. И малъ двама братовчеди. Той искалъ да знае, при кого ще живѣе най-добре. Отива той при единия братовчедъ, : слушай, — казва му чѣвсемъ съмъ закхсалъ, не може ли да живѣя при тебе? — Може. Като поседѣлъ е единъ месецъ, братовчедъ му казалъ: Жена ми е неразположена, децата, тѣрси си чарето, а друго място иди. Отива той при втория си братовчедъ. Той му казалъ: Не бой се, каквото и да е при настъ ще поминешъ по-добре. Седѣлъ той тамъ година, две и най-после му казва: Азъ несъ съмъ сиромахъ, имамъ нѣколко милиона. Като чулъ това, идва другиятъ братовчедъ, казва: Може и при мене да бѫдешъ. Казвай му: късно си дошълъ. Нѣкои хора, като дойде Царството Божие, се ще искатъ да влѣзатъ въ него. Но късно си дошълъ, късно си се сѣтили.

Сега е важно, когато се опредѣлятъ хората, да се знае, кой за кѫде де е. Всички ще бѫдатъ кандидати, ще има както сега приемни изпити. Сега нали е септемврий, онѣзи, които ще постигнатъ въ университета, или гимназията или въ прогимназията, всички държатъ изпитъ, които издѣржи изпита, влиза, който не издѣржи, не влиза. И на васъ ви казвамъ: Всички държите приеменъ изпитъ, кой кѫде ще влѣзе, ще се види. Питатъ: Защо сѫ тия изпити? — Законътъ е такъвъ, защото ако не държите изпитъ, никѫде нѣма да влѣзете; а щомъ влѣзете тамъ, дето трѣбва, ще имате вече условия да се развивате. Това е Божествената

истина въ свѣта. Богъ, Който ни изпратилъ, каквото и да сѫ противоречията и нашите разбирали, има единъ велики планъ, който трѣбва да се реализира. И той вѣнъ отъ вашето желание, вѣнъ отъ вашата воля, че се реализира. Дали искаме, или не, то е другъ въпросъ, но този планъ ще се реализира. А Богъ ще съдействува на онъзи разумни и които сѫ умни, съдействуватъ на плака, а които не сѫ разумни, тѣ се ритатъ. И тѣ само се разправятъ въ кѫщи като слуги и като господари се разправятъ, искатъ да оправятъ този свѣтъ.

Та казвамъ сега: Вашите идеали - вижъ да ви кажа, какво е сравнение -
внението - Вашите идеали, които сѫ направени отъ злато главатъ, отъ сребро -
гърдицъ, отъ жълто и калъ - краката, всичко туй практиче стане. Защо? - Че дойде
едно малко камъче отъ нѣкъде и като бълсне всичко туй, туй камъче ще из-
пълни съвсемъ вашия животъ. Вие ще се намѣрите въ едно противоречие и ще
питате: Защо трѣбва да се скрутишъ поинъ идеали. Никой пакъ казвате: За-
що сте изгубили вашия идеалъ. Споредъ мене може ли да се изгуби единъ иде-
алъ? - Не може. Една статуя ти може да разрушимъ, но единъ живъ човѣкъ, ти не
може да разрушимъ. Съвременни учени хора казватъ, че има известни микроби
които издържатъ на много висока температура, на две и три хиляди градуса.
Ама животът е дошълъ, както поддържатъ, отъ другите планети, чрезъ нѣкои мет-
теори, и тия метеори като се приближаватъ къмъ земята, сѫ били нагорещени
нѣкой пакъ до хиляда градуса, а животът е останалъ безъ да се разруши.
Този животъ е издържалъ на тази точлина. Но исламъ, че животът може да
се разруши. - Но животът не може да се разруши.

Та казвамъ: Всичките идеали, които не могатъ да устоятъ на тази
висока температура, тѣ трѣбва да се разрушатъ и трѣбва да остане само това
което може да устои на този вътрешенъ напитъ. Искамъ да ви кажа сега: ваши-
ятъ идеалъ, които имате, ако сте богатъ, идеалътъ ви ще се разруши; ако сте
красивъ, идеалътъ ви ще се развали; ако сте силенъ, идеалътъ ви ще се разру-
ши. Каквото и да имате друго, ще се развали. Де се развали всичко, то е въпрос
на времето. Каквото ми сега: кое нѣма да се развали? И като се развали,
кое ще остане? Сега новото, което остава на него трѣбва да разчитате. Или друго
друго яче казано; да преведемъ: туй, което се развали е човѣшко. Да минемъ
отъ човѣшкия порядъкъ на нѣщата, отъ човѣшкото съваждане къмъ Вожествения
порядъкъ, къмъ Вожественото съваждане. Това е вѣчното, това е постоянното.
Че дойдатъ мжки, че дойдатъ страдани, туй трѣбва да го знаете. Всичко това
ще стане, но защо никой нѣма да ви даде отговоръ, както и да ви обясняватъ.
Въ мене минала мисълта, казвай: безъ страдание не може.

И казваме, предполагаме, че може. Но азъ казвамъ: безъ страдания не може. Предполагамъ, че може, но азъ страдамъ въ даденъ случай. И ти може да си предполагашъ, че може, ама страдашъ. Страданието въ свѣта е необходимо. Безъ страдания въ свѣта може само Цѣлото ~~Само~~ Богъ въ своята цѣлокутиност, понеже нѣ ма нищо друго извѣнъ Него, Той може да не страда. Следователно, има единъ, който да го назначава. Но юмъ ти си ограниченъ, въ какъвъто и да е ~~юмъ~~, ти страдашъ. Страданието е единъ признакъ, че ти си ограниченъ въ друго едно съзнание. Или може да страдашъ, ~~з~~якото не е станало, както ти искашъ. Пакъ си ограниченъ. Трѣбва да излѣзъ отъ това ограничение.

Сега азъ говоря на всѣ, които сте напреднали. Нали има нѣкои отъ васъ, които мислятъ, че сѫ напреднали. Ето азъ, какво подразбирамъ подъ напредналь човѣкъ. Напредналиятъ човѣкъ е, като умре мѫжъ ти, да не пророниши нито една сълза. Ами ще си купишъ единъ тѣпанъ и ще биешъ тѣпана и ще поиграешъ около майка си, че заминала. Че играешъ хора. Не само нѣма да плачешъ, ами ще играешъ, че се освободила отъ нечастиято. Това е сега мѫдрецъ. Каквото и да ти се случи, да и проронишъ нито една сълза и да благодаришъ, че ти се случило това. То е онакото на живота. Като дойде то, да останешъ неизвѣзимъ и да кажешъ: много добре стана. Като дойде и доброто и него да приемешъ и тамъ да не се зарадвашъ, да мислишъ, че е станало нѣщо. Защото страданието и радоститъ, това сѫ дветѣ страни на живота. Ти не може да разберешъ страданието, ако не дойдатъ и радоститъ. И радостта никога не може да бѫде разбрана, ако ти не си страдалъ. Щомъ страдашъ, ти ще се радвашъ и юмъ се радвашъ, ти ще страдашъ. И тогава казвамъ: ~~Н~~е! Страданието е неразбраната радост, а радостта е разбраната скрѣбъ. Разбраната скрѣбъ е радостъ, а неразбраната радостъ е страдание.

Но отъ Данайла изваждамъ следното: Не сега вие сте въ края на сегашната епоха, дето царството Божие се намира на земята. Дали го вѣрвате или не, то е другъ въпросъ. И то ще бѫде. Второто положение, че всичките ви идеали всичко туй ще рухнѣ. Третото положение: ~~снова~~, на което виесте се смыли, вие трѣбва да приемете и на него трѣбва да служите. че майката носи своето малко дете, но единъ денъ това малкото дете, което тя носи на рѣщетъ ще бѫде на нейна услуга и то ще й помогне. Туй, на което тя не разчиташе, туй слабото дете, то ще й помогне. И онова, на което вие се смынете въ себе си, на слабота, то ще дойде за бѫдаче да ви усъжи. И сега онѣзи хора се смытъ, казвамъ "Зей, конъ, за зелена трѣва". И когато єх дойде зелената трева, на коня добре ще му дойде. Когато той зее за зелената трева, защо

зее? - Зее, защото зелената тръба не е дошла. Като се събори златната глава, като се събори среброто-сребърните гърди и като се събори желязото, тогава ще дойде зелената трева. Подъ голъмитъ дървета расте тревата, само когато се махнатъ тъ. Докато стои голъмото дърво, нищо не никне. Тия дървета ще паднатъ

Та за да е израсне нъдо въ въстъ, всичките ваши грандиозни работи тръбва да се махнатъ. Или друго яче казано: За да се освободите, непременно идеалитъ, които имате сега за живота, какво тръбва да стеке съ тъхъ?

Да се повърнемъ къмъ същественото. Прягото, то е най-важната работа: то е Царството Божие на земята. Камъкътъ това е великаната истина, която прониква и Божията Любовъ, която идва въ свътъ, съ която Богъ се изявява на хората. Ти иде и всички тръбва да бъдете готови да благодарите за онова, кое-то тъ става предъ вашите очи. Да бъдете готови да станете носители на новите идеи да станете носители на новото сега - Царството Божие; да подържате закона на любовта, да подържате закона на знанието, на свободата, на правдата, на мира, на дълготърпението, на всички тия добродетели, които идатъ сега-~~и~~ новото въ свътъ. Тогава ще се образуватъ онъзи истинските връзки. Не тогава нопсега почватъ да се образуватъ онъзи истинските връзки. И най-първо ви съветвамъ да си образувате истински връзки на Любовта. И Христостъ казва, зар да се направи една връзка, "Ако човъкъ не се отрече отъ баща си, отъ майка си, за да направи една връзка съ Бога, не може да ми бъде ученикъ." Тръбва да направимъ връзка съ Христа и "Ако не се отречешъ отъ децата си, отъ своя си животъ, не може да ми бъде ученикъ" Връзка се разбира това. Не може да бъдемъ ученикъ на Рожество-~~и~~ното, докато ти не се отречешъ. Същиятъ законъ е този. И сълзите ви всичко тръбва да рухне, за да дойде новото. И тъй е било когато кристалитъ искали да минатъ въ органическо веществено, тръбваше да се отрекатъ отъ всичко, кое то иматъ кристалитъ, за да станатъ малки миклоби. Микробитъ и тъ се отричатъ. И човъкъ минава една епоха, дето млъкопитаещите въ настъ прекарватъ една борба, че млъкопитаещите не искатъ да се откажатъ отъ своята властъ. И всичката борба въ човъка е, борбата съ млъкопитаещите. Човъкъ тръбва да се отрече отъ живота на млъкопитаещите. Човъкътъ тръбва да започне да управлива, а не животното. Та сега туй самотричане въ свътъ седи въ това: всички ще тръбва да се откажемъ отъ стария порядъкъ на идъщата, съ която ние сме свикнали. Детето е свикнало да лази, но тръбва да се откаже отъ лазането и да започне да ходи на два крака. Най-първо да се научи да се изправи. И някой пътъ като ходи на два крака, то пакъ може да падне. Но съществената идея е сега, че всички сте въ единъ преходенъ периодъ и вие

мислите, защо съ тия страдания. Страданията съ едновременно потикъ на любовъ-
та да ви възпитатъ и да ви изправатъ на вашитъ нозе и да погледнете друго
яче и да видите, че има другъ единъ свѣтъ, не както този сега. Който сега жив-
вѣ да види, че има по-умни ~~хора~~ хора, който трѣбва да се срећнемъ, отколкото
тия глупавитъ, съ които сега живѣемъ. Мислите ли, че вашитъ другари съ тия
души, съ които вие ядете и пиянствате въ кръчмитъ, че тѣ съ най-умнитъ хора?
Че се сдружите съ ония хора, които не пиятъ, които не пушатъ, които не лъжатъ,
които не правятъ никакво престъпление, отъ тѣхъ ще се откажете, а ще се свър-
жете съ всички онѣзи, които съ носители на всички добротедели. Това е Божиятъ
законъ, това е Царството Божие.

Да излѣзамъ отъ стария порядъкъ на земята, отъ стария порядъкъ на
нѣцата и да влѣземъ въ новия порядъкъ на нѣцата.

Божиятъ духъ носи всичките блага на живота. /Три пъти/.

6.25.ч.с.

Сънцето грѣе!

Всички на поляната направихме евритническитѣ упражнения!
